

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 502
din 04.09.2013**

Dosar nr.: 337/2013

Petiția nr.: 2279/01.04.2013

Petent: D.N.

Reclamat:

Obiect: soluții diferite ale instanțelor în cazuri similare în ceea ce privește pensia de serviciu

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. D.N

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentul sesizează faptul că referitor la pensia de serviciu instanțele au pronunțat soluții diferite în cazuri similare, aspect pe care îl consideră discriminatoriu.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 2279/17.04.2013 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 07.05.2013. Prin citație a fost invocată din oficiu *exceptia de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1. Petentul sesizează încălcarea dreptului la un tratament egal în fața instanțelor judecătorești și care privește persoane aflate în situații comparabile, drept garantat în exercitarea sa de principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării.

4.2. Petentul arată că și-a desfășurat activitatea în cadrul Curții de Conturi pe o perioadă de 16 ani, iar la data de 01.10.2009 raporturile de serviciu au încetat prin pensionarea sa. Pensia de serviciu în calitate de controlor financiar sau auditor public extern a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 111 alin. 2 din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi modificată și completată prin Legea nr. 217/2008 coroborate cu prevederile art. 72-73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar cu modificările și completările ulterioare.

4.3. Petentul a formulat contestație împotriva deciziei de recalculare a pensiei emisă de Casa Județeană de Pensii Olt, iar Tribunalul Olt a respins contestația ca neîntemeiată, sentință rămasă definitivă prin respingerea recursului formulat la Curtea de Apel Craiova.

4.4. Petentul a solicitat în contradictoriu cu Casa Județeană de Pensii Olt anularea deciziei de recalculare a pensiei potrivit O.U.G. nr. 59/2012, Tribunalul Olt a respins contestația, iar petentul a formulat recurs la Curtea de Apel Craiova.

4.5. Petentul arată că urmare intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010 și a emiterii deciziilor de recalculare a pensiilor de serviciu, printre care și pensia controlorilor financiari, practica judiciară internă s-a confruntat cu un număr mare de cauze, pronunțându-se soluții atât în primă instanță, cât și în recurs. Reglementările legale succesive au sporit confuzia și au făcut ca numărul proceselor să crească și au favorizat dezlegarea diferită a unor cauze similare sau chiar identice.

4.6. Printr-o decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a arătat că sursa practicii neunitare ce a condus la inițierea recursului în interesul legii și la pronunțarea deciziei a fost analiza cerinței privind existența raportului rezonabil de proporționalitate deoarece instanțele naționale nu au făcut această analiză în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze. Deasemenea, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat ca instanțele nu au analizat riguros, în concret, proporția reducerii acestui beneficiu social, circumstanțele particulare.

4.7. Având în vedere faptul că actualele pensii speciale au fost legal stabilite și calculate în baza unor legi în vigoare la data respectivă, recalcularea lor duce la încălcarea principiului neretroactivității legii, regulă imperativă, prevăzut de art. 15 alin. 2 din Constituția României.

4.8. Cu toate că practica judecătorească, în timp, a intrat într-un proces de unificare, situația celor care au contestat deciziile de recalculare și de revizuire a pensiilor de serviciu nu s-a uniformizat, soluțiile diferite date de instanțe prin hotărâri judecătorești irevocabile continuând să mențină diferențe semnificative de la un caz la altul.

4.9. Petentul consideră că practica instanțelor de judecată la acest moment este neunitară, contradictorie, creându-se astfel o discriminare a persoanelor aflate în situații identice, similare.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. Prin petiția formulată și supusă analizării Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării petentul sesizează faptul că, referitor la pensia de serviciu, instanțele au pronunțat soluții diferite în cazuri similare, aspect pe care îl consideră discriminatoriu.

5.2. În urma analizei petiției, Colegiul director a invocat *din oficiu excepția de vădită necompetență a Consiliului* referitor la aspectele semnalate, având în vedere faptul că acestea exced atribuțiilor Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, acesta neputându-se pronunța asupra aspectelor statuate de către instanțele judecătorești prin hotărârile pronunțate de către acestea.

5.3. **În drept**, art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008 prevede că *“membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență când în mod vădit constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată”*

5.4. Luând act de plângere, astfel cum este formulată precum și de susținerile petentului, Colegiul director urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu în cauză.

5.5. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o „jurisdicție administrativă” ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000, republicată, este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.) iar actul per se, este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin.7 (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin.9 (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din O.G. nr. 137/2000 republicată în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009,

Curtea Constituțională a statuat că „CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

5.6. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești, ori în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești.

5.7. Constituția României în art. 1 alin. 4 prevede că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”. Art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 din Constituție statuează înfăptuirea justiției potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși nici unei directive din partea puterii legislative sau executive.

5.8. Colegiul director învederează prevederile art. 129 din Constituția României, potrivit cărora “Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”.

5.9. De asemenea, aspectele invocate se circumstanțiază ipso facto prin actul de justiție, respectiv prin pronunțarea unor sentințe ale instanțelor judecătorești. Astfel, ipoteza generică de tratament diferit ia naștere prin efectul pronunțării hotărârilor judecătorești ipotetic diferite și se materializează prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești de admitere a acțiunilor comparativ cu pronunțarea unor hotărâri judecătorești de respingere a acțiunilor. Astfel, cum a statuat și Curtea Constituțională, modalitatea de interpretare și aplicare a legii este atributul suveran al instanțelor de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.

5.10. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, în special cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.11. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
2. clasarea dosarului;
3. o copie a hotărârii se va transmite petentului.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Bertzi Theodora – Membru

Haller István – Membru

Jura Cristian – Membru

Lazăr Maria – Membru

Panfile Anamaria – Membru

Vasile Alexandru Vasile – Membru

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.